

Въ Русия Райна учила 4 години. Следъ освобождението на България тя се завърнала и била назначена за директорка на Търновската девическа гимназия. Презъ 1882 година се омъжила за Василъ Дипчевъ, панагюрски кметъ, бившъ учителъ и въстаникъ. Сетне се премѣстила въ София заедно съ четирмата си сина. На 27 юлий 1917 година тази героиня и мъченица почина, оплакана отъ цѣлия български народъ.

Никола Станевъ

ПЪРВАЧЕ

Самъ самичко днеска се облѣче,
безъ да плаче си оми лицето.
На закуска нищичко не рече,
съсъ готовностъ си изпи млѣкцето.

Съ нова чанта кожена на рамо,
съ чисти дрешки, свѣтнало, омито,
тръгна съ радостъ още рано-рано,
първо се изправи до вратитѣ...

Като плаха птичка сѣрдчицето
отъ гърдичкитѣ му иска да изхвъркне...
Иска му се пѣснички да пѣе —
все да пѣе — докато се мръкне...

Ще си седне мирничко на чина,
нѣма като въ кѣщи да лудува.
Ехъ, като премине догодина,
Колко много то ще се надува!

Весѣ Паспалеева

Съ тая книжка изпрашаме: папката, календара и карт. „СРѢДЪ ЦВѢТЯТА“
Съ втора и трета книжки изпрашаме други картинки.

Редакторъ: Александъръ Спасовъ Майски, ул. „Раковска“ 187. Телеф. 2-39-22